

Ὁ Αἰγυπτιακὸς πάπυρος.

Ο ΠΑΠΥΡΟΣ.

Τὴν καλλιέργειαν τοῦ φυτοῦ τούτου ἐπεμελοῦντο μεγάλως εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου εἰς τοὺς ἀρχαίους καιροὺς ἐθεωρεῖτο λίαν πολῦτιμον, οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ κατασκευὴν τοῦ χάρτου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἱατρικόν. Ἡ χρησιμότης αὐτοῦ ἦτο πολυειδὴς καὶ ἐκτεταμένη· ἐξ αὐτοῦ κατασκευάζοντο λαμπάδες καὶ κη-

σματα, ὑποδήματα διὰ τοὺς ἱερεῖς, κτλ. αἱ δὲ ῥίζαι αὐτοῦ ἐκάλουντο ἀντὶ ἐύλων, ἥ ἐξ αὐτῶν κατασκευάζοντο διάφορα ἔπιπλα. Διὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ φυτοῦ, ἥτοι τοῦ ἄνθους, ἐστόλιζον τὰς κεφαλὰς τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν καὶ τοὺς ναοὺς. Ὁ Πλίνιος προσθέτει, ὅτι ἐχρησίμευε καὶ ὡς τροφή.

Κυρίως ὅμως ὁ πάπυρος ἦτο ἐν χρήσει πρὸς παραγωγήν τοῦ χάρτου, ὅστις κατασκευάζετο εἰς τὴν Ἀλε-